

se později ze zavazadel část obsahu jich, jenž byl vlastnictvím Leonory B-ové a jejího manžela Löbla B-a ztratila, domáhali se oba manželé na Idě G-ové náhrady škody. **Procesní soud první stolice** žalobě vyhověl, **odvolací soud** zamítl žalobu, pokud byla podána Löblem B-em.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání žalobců.

D ů v o d y:

Po právní stránce byla věc odvolacím soudem posouzena správně. Ujednání mezi žalovanou Idou G-ovou a žalobkyní Leonorou B-ovou, že tato muže nechati zavazadla v domě a že G-ová jí pošle pokojskou, které muže věci předati, nelze sice dle druhé věty §u 957 obč. zák. ještě považovati za smlouvu schovací, nýbrž schovací smlouva byla uskutečněna teprve tím, že věci byly pokojské předány. Ze zmíněné úmluvy plyne však, že pokojská měla příkaz, převzít věci od žalobkyně Leonory B-ové, že nebyla zmocněna, uzavřít smlouvu s Löblem B-em a nemohl tudíž z toho, že Löbl B. se účastnil odevzdání věci spolu se svou manželkou, vzejít žalované závazek. Že Leonora B-ová jednala i za svého manžela, který byl vlastníkem většího dílu svršků, a že zavazadla byla zanechána u žalované s vůlí a vědomím Löbla B-a, jest nezávažné, poněvadž Leonora B-ová, jednajíc s Idou G-ovou, nijak neprojevila, že jedná též jménem manželovým. Žalobce nemůže od žalované žádati náhradu ani z toho důvodu, že porušila jeho vlastnictví. Škoda byla způsobena tím, že žalovaná zanedbala povinnosti ze schovací smlouvy. Z toho jest práva jen ukladateli, nikoliv vlastníku věci do úschovy převzatých.

Čís. 2463.

Více dovolacích spisů nelze podati ani ve lhůtě dovolací.

(Rozh. ze dne 4. dubna 1923, Rv I 1486 22.)

Vyřizuje dovolání žalovaného uvedl **N e j v y š š í s o u d** úvodem **d ů v o d ů:**

Žalovaný napadá rozsudek odvolacího soudu z dovolacích důvodů §u 503 čís. 2 a 4 c. ř. s. Tyto důvody rozvádí ve dvou spisech, podaných v dovolací lhůtě. Druhý spis je doplňkem prvního a obsahuje v podstatě jenom dodatky k dovolacím důvodům prvního spisu. K vývodům tohoto druhého spisu nelze vzít zřetele, protože zákon (§§ 505 a 507 c. ř. s.) připouští jenom jeden dovolací spis a jednu dovolací odpověď. Opačná praxe by vedla k prodlužování dovolacího řízení. Toto podání mělo býti odmítnuto dle §u 507 c. ř. s.

Čís. 2464.

Zákon o ručení železnic ze dne 5. března 1869, čís. 27 ř. zák.

V tom že cestující spadl při přejíždění výhybky ze stupátek vagonu, na nichž se pro nával cestujících zdržoval, nelze spatřovati příhodu v dopravě.

(Rozh. ze dne 4. dubna 1923, Rv I 1580/22.)